söötade vähenemine tekitab paratamatult raskusi loomapidamise alal.

4. Karjakasvatus.

Veiste üldarv vähenes 1933. aastal eelmise aastaga võrreldes 10 600 looma võrra. See pole iseendast suur vähenemine, sest näit. 1928. a. vastu 1929. aasta veiste üldarv vähenes 47 000 looma ehk 7% võrra.

Lehmade arv langes 427 300-le eelm. aasta 436 100-lt, vähenemine 1,7%.

Sigade arv langes 277 000-le eelm. a. 303 000-lt, vähenemine 8,5%. Sigade vähendamise põhjuseks olid peamiselt söötade vähesus ja viima kitsendused.

Lambakasvatus on võtmas uut hoogu. Möödunud aastal tõusis lammaste arv 541 000-le eelm. aasta 514 000 vastu, tõus 5,2%. 1927. a. oli lammaste arv aga 720 000. Lambakasvatuse tõusu põhjustas taludes koduse riide kudumise hoogsam levik.

Kanade kasvatuses polnud küll enam näha hoogsat tõusu nagu varemail aastail, kuid kanade arv tõusis siiski 1 015 000-le, mis suurem eelmise aasta seisust 11 000 ehk 1,1% võrra.

Hobuste arv tõusis 210 000-le, mis suurem eelm. a. arvust ligemale 2000 hobuse ehk 0,8% võrra.

Kokkuvõttes näeme, et möödunud aastal laienesid loomakasvatuses ainult teise järgu tähtsusega harud talundite sissetulekute seisukohast, kuna peaharud — piimakari ja sead — vähenesid. Kõrvalharude tugevnemine aitab muidugi mitmekesistada talundite sissetulekut, kuid ei tee siiski tasa kaotusi peaharudes.

Eesti kroonika 1933, lk. 43